

Jeg har i Udvalget sagt, at jeg meget gerne skulde rette mig efter det Ønske, der er fremsat om at lade de gennemgaaende Passagerer komme straks om Bord. Det er imødekommet, men Tiden er maaske ikke $7\frac{1}{2}$, men maaske $7\frac{1}{4}$, jeg tør ikke bestemt sige det; men derpaa kommer det mindre an, naar man virkelig imødekommer det Ønske, der er fremsat. Hvad angaar Togforsinkelserne, da skal jeg ikke vende tilbage til dette Spørgsmaal. Jeg har kun ønsket, da jeg sidst havde Ordet, at henvise til, at der fra Statsbanerne forelaa saadanne Momenter, som forekomme mig at indeholde en ret plausibel Forklaring af, at vi her i Landet maa kæmpe med ret betydelige Vanskeligheder for at fremføre Togene i betimelig Tid, og jeg tror endnu, at vi i den Henseende ere langt ugunstigere stillede, end man er i Udlandet. Jeg kommer herved ogsaa til at omtale nogle Bemærkninger af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 6te Valgkreds (Alberti), angaaende de Regler, der gælde med Hensyn til Billetkontrollen paa Nord- og Kystbanen. Det er i og for sig ikke noget stort Spørgsmaal, men jeg tillægger det dog nogen Betydning, at Begreberne klares her, netop fordi dette Spørgsmaal kan være en passende Illustration til at oplyse, hvorvidt der virkelig fra Statsbanernes Side udøves, som det blev sagt, et maaske ubevidst Drilleri mod Publikum. Jeg tror tværtimod, at det modsatte er Tilfældet, og jeg skal sige lidt herom. Jeg tror, at naar man i Publikum er misfornøjet med den bestaaende Ordning, og ved Publikum tillader jeg mig herved at sigte til saadanne rejsende, der ere i Besiddelse af Frikort og Abonnementskort, er det, fordi man ikke tilegner sig den Opfattelse, at Ihænderhaveren af saadanne Kort, det være Frikort eller Abonnementskort, gældende paa Tid, ikke derved har faaet, om jeg saa maa sige, Ansættelse eller Udnævnelse under Jærnbanevæsenet til Frirrejse for den Tid, Kortet lyder. Thi Sagen er jo den, at et saadant Kort kun repræsenterer det samme som en Billet, der løses af almindelige rejsende, og Forskellen mellem Kortet og Billetten er kun denne, at Billetten gælder blot for den enkelte Rejse og maa betales, medens Frikortet kan benyttes til enhver Rejse, betales ikke, klippes ikke og afleveres ikke ved Udgangen fra Stationen. Det er i Virkeligheden Forskellen, og naar man fastholder dette, forekommer det mig i og for sig ikke ubilligt, at det fra Jærnbanens Side forlanges og kan forlanges, at

Kortet forevises hver Gang, det ønskes benyttet af Ihænderhaveren til Befordring paa Banerne. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 6te Valgkreds gjorde den Bemærkning, at denne idelige Forevisning af Kortet var generende ikke blot for den rejsende, men ogsaa for den, der skulde kontrollere Kortet. Jeg tror ikke, det ærede Medlem har Ret heri. For Funktionærernes Vedkommende maa det ganske sikkert være behageligere at have en bestemt Ordre at rette sig efter i Stedet for, at det er overladt til deres Konduite at gøre Skel mellem Indehavere af Frikort og Abonnementskort, saaledes at de skulde gøre en Sondring blandt de rejsende af den Kategori imellem dem, han med god Samvittighed kan sige, han kender, og dem, han ikke kender, og blandt Abonnenterne gøre Sondring mellem dem, han kan tillade sig vedblivende at kende, og dem, han ikke kan tillade sig at kende længere, fordi Abonnementskortet er udløbet. Jeg tror derfor, det er langt bekvemmere for Funktionærerne, at der gives almindelige Regler, og at de rejsende ville bøje sig for den Bestemmelse, at Kortet skal forevises hver Gang, det benyttes. Man har fra Statsbanernes Side ikke været blind for, at Forandringen kunde vække nogen Modvilje. Den gamle, jeg kan næsten sige gemytlige Tilstand paa Klampenborgbanen, der den Gang ikke var saa stærk trafikeret, saa at de rejsende og Stationspersonalet kendte hinanden meget godt, gav jo Anledning til, at der fandt ikke faa Misbrug Sted. Statsbanerne have, som sagt, ikke været blinde for, at det kunde vække Modvilje, at den ny Ordning blev indført. I Maj Maaned forrige Aar skete der Opslag om den ny Ordning Indførelse, og saa vidt jeg ved, findes dette endnu den Dag i Dag omkring paa Stationerne for at oplyse Publikum om den Kontrol, der vilde blive indført. Opslaget slutter saaledes: „Til Fremme af Billeteftersynet anmodes de rejsende indstændigt om at have deres Rejseshjæmmel paa rede Haand, forinden Billetkontrollen skal passeres. Det forventes, at de rejsende med Velvilje ville føje sig efter denne Foranstaltning, der væsentlig er truffen i den Hensigt at befri Togpersonalet for Billetering under Kørselen paa de mest trafikerede Strækninger.“ Det er en saadan Velvilje, Statsbanerne have haabet at kunne gøre Regning paa fra Publikums Side, og som jeg ganske sikkert tror ikke vil mangle, naar man først ret faar Øjet op for, at der er noget begrundet i den Ordning, der er truffen. Den ærede Ordfører omtalte atter Telefontaksterne.